

Reset Země

Reset Země

Sestry a bratři, kdo by neznal Babičku Boženy Němcové! Na základní škole to bývala povinná četba. Žactvo sice při nahlédnutí do tohoto klasického díla obrací oči v sloup, v dospělosti ale většina národa románu přijde na chuť. Když ne v knižní podobě, pak alespoň v té filmové.

Ne náhodou byla Babička zfilmována dvakrát, v roce 1940 a 1971, poprvé po německé, podruhé po sovětské okupaci. Každé zpracování odráží dobu svého vzniku, kulisy a způsob provedení se mohou lišit, podstatné je něco jiného: film má potěšit ve svízelné situaci a současně povzbudit naději. Na pozadí příběhu z 19. století autoři řešili krizi, v níž se národ nacházel o nějakých sto let později.

Podobně si počínali Judejci za okupace babylónské. Nacházeli se v zajetí na území nepřítele a vypadalo to, že je všemu konec. Jenže kapitulantská politika moc neštymovala s jejich vírou ve spravedlivého a milosrdného Hospodina.

A tak se stalo, že máme v Bibli příběh o potopě a novém začátku (Genesis 9,8-17). Na pozadí známého mezopotámského eposu ho sepsala nejspíš skupina zajatých kněží. Neměli v úmyslu doslovně přeložit epos do hebrejštiny, ale potěšit soukmenovce ve svízelné situaci a současně povzbudit naději.

Proto se také oba příběhy o potopě v několika bodech zásadně liší. V eposu se bohové rozhodnou pro potopu, protože už je bolí hlavy z lidského rámusu a hluku. Jeden z bohů ale plán vyzvoní

Atrachasisovi a ten, společně s naloděnými lidmi a zástupci zvířecí říše, zkáže unikne. Když jsou po čase zase na suchu a Atrachasis vykoná zápalnou oběť, bohové se k vůni pečínky slétnou jako mouchy, za tak dlouhou dobu už jim kručelo v žaludcích. Poučení, které si měl babylónan z eposu odnést, je dvojí: bohové jsou sice nevyzpytatelní, ale když na to přijde, bez nás lidí se neobejdou.

Biblický příběh má naproti tomu jinou notu. Bůh se rozhodl Zemi resetovat, protože hrozilo její zničení vinou nebezpečně rozšířeného lidského násilí. Vinu je třeba hledat nejprve u sebe, svádět krizi na Boha je nejen dětinské, ale nikam nevede. Kdo se nenechá strhnout k násilí v jakékoli podobě, bude zachráněn. Jako Noe po přestáté krizi vstoupil na obnovenou zem, vstoupí do obnovené vlasti i bývalí babylónští zajatci, a co víc: vstoupí do obnoveného světa ti, kdo se, ať už vědomě či nevědomě, snaží žít podle Ježíšova zákona lásky.

Důkaz? Duha. Nebeská záře, která na pozadí temných mračen vytváří nádherné spektrum barev. Stačí, když se setmí a začne bouřka, pozvednout oči vzhůru. Duha je jenom symbol, ale kdo chce, uvidí znaky nového světa všude tam, kde lidé odmítnou násilí, kde spojí síly pro dobrou věc, kde dají prostor pravdě, soucitu a sounáležitosti s celým stvořením.

Dejme si všichni, na dnešní první postní neděli, závazek stát se každý do Velikonoc takovým Noemem, svědomitým zachráncem, co odmítá násilí, ať má jakoukoli podobu. Budeme překvapeni, na jak přívětivě resetovanou zemi poté vystoupíme.

Sestry a bratři, myslím na vás a modlím se za vás. Epidemická situace není nijak růžová a zatím se nezdá, že by se to mělo brzy změnit. Postní období je vhodná příležitost, abychom se nad sebou všichni, vláda i občané, trochu zamysleli...

Petr Červinský

kazatel baptistického sboru Petra Chelčického v Lovosicích

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sbor](#)